

Lesninger 28. søndag i det alminnelige kirkeår (år A)

1. lesning [Jes 25,6–10a](#)

Herren skal gjøre et gjestebud, og han skal tørke tårene bort fra hvert ansikt

Herren, Hærskarenes Gud, skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin, med fete, margfulle retter og gammel, klaret vin. På dette fjell skal han fjerne sløret som tilhyller alle folk, dekket som er lagt over alle folkeslag.

Han skal oppsluke døden for evig. Herren vår Gud skal tørke tårene bort fra hvert ansikt. Fra hele jorden skal han ta bort den skjensel hans folk lider. For Herren har talt.

Den dagen skal de si: «Se, dette er vår Gud! Vi ventet på ham, og han frelste oss; dette er Herren som vi satte vårt håp til. La oss juble og glede oss over hans frelse!» For Herrens hånd skal hvile over dette fjell.

Responsoriesalme Sal 23 (22),1–3a. 3b–4. 5. 6

Omkved: Jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.

Herren er min hyrde, i hans hånd er overflod.
Han lar meg ligge på grønne enger.
Han fører meg til vann der jeg får hvile,
og gir meg nye krefter.

Han leder meg på rette stier,
så jeg kan ære hans navn.
Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
det onde skremmer meg ikke.

For, Herre, du er med meg,
din kjepp og din stav de trøster meg.

Du dekker mitt bord for fiendens øyne
og salver mitt hode med olje.
Mitt beger er fylt til randen.

Bare miskunn og det som godt er,
skal følge meg alle dager,
og jeg skal bo i Herrens hus
gjennom lange tider.

2. lesning [Fil 4,12–14.19–20](#)

Alt makter jeg i ham som gir meg styrke

Brødre, jeg har erfaring både for å ha det trangt og å ha rikelig. Ja, jeg har vært igjennom det hele: Snart har jeg sultet, snart har jeg hatt rikelig, jeg har lært å kjenne både overflod og nød. Alt makter jeg i ham som gir meg styrke. Allikevel har dere gjort vel i å ta del i mine trengsler.

Så skal også min Gud, ut fra sin store rikdom, gi dere alt dere trenger, og det på fyrstelig vis – gjennom Kristus Jesus. Ham, vår Gud og Far, være ære i all evighet! Amen!

Halleluja [Jf. Ef 1,17–18](#)

Halleluja.

Vår Herre Jesu Kristi Far la deres hjerters øyne fylles med lys, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt oss til.

Halleluja.

Evangelium [Matt 22,1–14](#) (kortere form: [22,1–10](#))

Innby alle dere treffer til bryllupet

På den tid gav Jesus seg på ny til å tale til yppersteprestene og fariseerne i lignelser:

«Himlenes rike kan lignedes med en konge som holdt bryllup for sin sønn. Han sendte sine tjenere ut for å varsle alle som var innbudt til bryllupet; men de ville ikke komme.

Da sendte han ut andre tjenere med den beskjed: «Si til de innbudte: ‘Festmåltidet er stelt i stand, oksene og gjøfeet er slaktet, og alt er parat; kom nå til bryllupet.’» Men de brydde seg ikke om det og gikk sin vei, den ene ut på sin åker, den annen til sine forretninger; og andre igjen gikk løs på tjenerne, mishandlet dem og slo dem i hjel.

Da ble kongen harm og lot sine tropper rykke ut; de gjorde det av med morderne og satte deres by i brann.

Så sier han til sine tjenere: ‘Alt var nok klart til bryllupsfesten, men de jeg innbød, var det ikke verd. Vel, så gå ut og still dere ved veikryssene, og innby alle dere treffer til bryllupet.’ Og tjenerne gikk ut langs veiene og samlet alle de fant, onde og gode, så bryllupssalen fyltes med gjester.

[Men da kongen kom for å ta gjestene i øyesyn, fikk han øye på en som ikke var kledd til bryllups. ‘Men min venn,’ sier han da til ham, ‘hvordan er du kommet inn her uten bryllupsklær?’ Men den annen bare tidde. Da sa kongen til dem som vartet opp: ‘Bind hender og føtter på ham, og kast ham ut i mørket, der de skal gråte og hulke bittert.’

– Mange er nok innbudt, men få er utvalgt.]»